

V Rio de Janeiru zemřel po dvou záchvatech mrtvice významný diplomat a žurnalista, potomek slavné rodiny, Dr. Miloslav Rašín. Bylo mu 61 let.
ČEST JEHO PAMÁTKY

Saturday, January 9, 1965.

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT.
OTTAWA, AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH.

No. 1. (397) Vol. XI.

DO NOVEHO ROKU

Josef Čermák

Začneme na naší torontské zahradě. Je nás tu pár tisíc, z nichž několik set se zúčastní krajan-ského života. Ti ostatní stojí stranou. Někteří proto, že se snaží zapomenout a urychleně vrátit do nové země, jiní proto, že je to pohodlnější, nebo proto, že se zamýšleli do svých kariér. Někdy je to zklamání, jindy únava. Důvodu je mnoho a nejsou-li, snadno se najdou.

Není mým úmyslem kázat a odsuzovat. Každý z nás je nakonec odpovědný jen svému svědomí. Zdá se mi však, že přijme-li povinnost k roku jako jednu z kladnějších stránek lidské povahy, měli bychom si častěji připomenout drobnou a trpělivou práci těch mnohých vzácných lidí mezi námi, o nichž se málo mluví a ještě méně píše, takových Vávru, Buzků, Bušků, Pavlů, Rosenberků, Bezděků, Menšíků (abych se zmínil jen o několika) a srovnat jejich životní bilanci s těmi, kteří z jednoho či druhého důvodu dávají přednost svým soukromým záležitostem.

Často slyšíme a čteme o rozbití krajan-ského života jako důvodu nezájmu mnoha krajanů. Ironie je, že mnozí, kteří o rozbití mluví a píší, na něm nesou lvi podíl viny. Je skutečností, že máme více lidí a spolků, než je nám z d r á v o. Že bychom mohli udělat daleko více (a dělá se v Torontu téměř ve všech spolecích mnoho obdivuhodné práce), kdy bychom byli jednodušší. Nevím, jak k větší jednotnosti dospět.

Snad velkomyslností, již nejsme schopni? Dokáže se na příklad významná krajan-ská instituce omluvit lidem, kteří ji věnovali léta obětavé práce a jimž bylo nepochybně hrubě ublíženo? Či alespoň mizou služnosti a věcnosti? Mluví a píše se, na příklad o závažném problému - slovenské otázce mezi lidmi, kteří nejsou ani komunisty ani fašisty. Chťel bych slyšet poctivé argumenty (a je, myslím, možno mít argumenty pro federaci stejně jako centralistický stát). Možná, že se mýlím, ale silná slova a ponižování protivníků se mi přesvědčujícími argumenty nezdají.

Snad to tak musí být. Nevím. Jenom se mi nechce přimlouvat fatalismus tak hříšně rozkladný.

"Globe and Mail" z 16. prosince přinesl celostránkový inzerát Československé obchodní komory pod nadpisem "The Curtain's Gone Up On Travel And Trade In Czechoslovakia". propaguje se: cestování do CSSR, sklo židle, stany, hračky, cukroví a šperky. Další dotazy se mají adresovat na Československé Trade Commissioner, ale někdo zapomněl připojit jeho adresu. Z titulu inzerátu je zřejmé, že i komunisté uznávají existenci opony. Nyní zdvihli tu obchodní oponu. Těžká železná opona je však stále dole, i když je rezava a má díry. Ta se však neodstraní nějakým inzerátem v kanadských novinách, ale jen zavedením opravdové demokracie ve staré vlasti.

Ti z našich čtenářů, kteří plánují zůstat dovolenou na Jamaice nebo jinde v karibské oblasti, najdou zajímavé informace v časopise "The Caribbean", který vydává The West Indian Canadian News Company, 193 1/2 Mutual St. Redaktorem listu je p. Eric Olson.

Sezóna divadla Crest byla zahájena 31. 12. hrou "A Severed Head". Od 13. ledna hrají kontraversální drama "The Deputy". Adresa divadla: 551 Mt. Pleasant Rd. Vedoucí kanceláře Crestu pro styk s veřejností se stala sl. Marilyn Studnitz.

HISTORICKÁ PRAVDA PROTI KOMUNISTICKÉ LŽI

Václav Majer

V roce 1965 bude vzpomínáno dvacáté výročí skončení jedné z největších válek lidstva, druhé světové války, která skončila totální porážkou států Osy a vítězstvím Spojenců. Válka v Evropě skončila definitivně dne 8. května 1945., bezpodmínečnou kapitulací nacistického Německa. Tři dny před tím, dne 5. května 1945., historickým povstáním československého lidu v Praze, které bylo vítězným vyvrcholením československého revolučního boje, byla Československá republika osvobozena z jarma německé nacistické okupace.

Ačkoli mnichovskou dohodou byly čs. lidu vyraženy zbraně z rukou, bojovali čs. vojáci a letci bok po boku spojeneckých armád téměř na všech frontách. Domácí revoluční odboj proti nacistické okupaci byl zahájen hned po 15. březnu 1939 a den po té 16. března byl na půdě Spojených států amerických vyhlášen Dr. Benešem odboj zahraniční. Týž den odezdal Dr. Beneš protestní telegramy společnosti národů, vládám americké, britské, francouzské i sovětské, v nichž uvedl:

"Před svědomím světa a před dějinami jsem povinen prohlásit, že Češi a Slováci nikdy nepřistoupí na toto nenesitelné porušení svých svatých práv a že nepřestanou v boji, dokud tato práva nebudou vrácena jejich milované vlasti. Žádám, aby Vaše vláda odmítla uznat tento zločin a vyvodila důsledky, kterých si žádá naléhavě dnešní tragická situace v Evropě a ve světě".

Vláda americká, britská, francouzská a také vláda sovětská, Hitlerovu okupaci a rozbití Československa odmítly.

Brzy se však ukázalo, že ujištění vlády sovětské bylo farizejské, nepoctivé a falešné, neboť jak je dnes již historicky zjištěno bylo v té době již zahájeno tajné jednání mezi Stálem a Hitlerem o uzavření paktu, který byl vyhlášen 23. srpna 1939 v Moskvě. Krátce na to sovětská zrada Československa byla dovršena uznáním tak zvaného Slovenského státu. A Hitler měl cestu k válce otevřenou.

Ale nejenom to. Zatím co z domova odcházelo tisíce vojáků a letců, aby v zahraničí organizovali československou armádu a zatím co v Americe, v Kanadě, v Anglii, ve Francii i v jiných demokratických zemích, byly organizovány mohutné manifestace a prováděn nábor dobrovolníků, ve deni Komunistické strany v Moskvě prohlásila válku proti nacistickému Německu za válku imperialistickou a na československé území byli posíláni s vědomím Gestapa komunističtí emisáři s instrukcemi na rozvrat podzemního protinacistického boje. To ostatně nepřímou příznal ve své knize i Václav Kopecký a také Bohuslav Laštovička, který v knize "V Londýně za války", stránka 32, a 33, píše: "Na neodkladnou otázku, jak se zachovat k válce, dokud je v čele imperialistická vláda Chamberlainova, odpověděli komunisté odmítnutím podpory".

Českoslovenští komunisté odmítali vstupit do zahraniční armády a poslanec Clementis byl dán do komunistické kladby proto, že vzdor tomu do armády ve Fran-

cii vstoupil. Do armády ve Francii bylo převedeno také několik set tak zvaných "španěláků" a to přímo z francouzských interních táborů.

Když po pádu Francie, byl čs. vojenské jednotky přesunuty do Anglie (v srpnu 1940.), komunističtí agenti z řad "španěláků" se pokusili o rozklad čs. armády tím, že vojákům namlouvali, že je už "všechno ztraceno", že je třeba z armády odejít a požádat Sovětský svaz, který má pakt s Hitlerem o zproštění zločinů a příslibu "generálního pardonu" a povolení k návratu domů. Obrovská většina vojáků tyto zákeřné svody komunistických agentů odmítla, ale několik set "španěláků" z armády desertovalo.

"Imperialistická" válka se ovšem i pro čs. komunisty jako zákrakem stala najednou "velkou válkou vlasteneckou", když 22. června 1941 nacistická armáda napadla Sovětský svaz.

Připomínám tčto několik historických faktů, ve svobodném světě dobře známých, protože doma komunistický režim falšuje celou naši historii a také všena fakta druhé světové války a ovšem i historická fakta našeho revolučního domácího a zahraničního odboje. Činil tak v době tak zvaného "údobí kultu Stalinismu" činní tak dosud a nutno počítati s tím, že ve svém falšování historie i c k e p r a v d y bude pokračovat i pod záminkou oslav dvacátého výročí "osvobození", za něž ovšem, podle komunistů, máme co děkovat "jediné Sovětskému svazu a slavné Rudé armádě". - V tom zatím ještě nemůžeme komunistům zabránit a nezabráníme tomu asi ani ojedinelé hlasy některých komunistických spisovatelů a novinářů, kteří tu a tam toto komunistické falšování historické pravdy kritizují.

Mám za to, že my ve svobodném světě máme tomu čelit. Jak? Rozhlasem domu, články v československém svobodném tisku exilovém i krajan-ském i články v tisku demokratických zemí. Ve svobodném světě žije veliký počet Čechů, Slováků i Podkarpatských Rusů z řad exilů i krajanů, kteří se aktivně a vynikajícím způsobem zúčastnili buď domácího anebo zahraničního odboje a kteří mohou na základě svých vlastních znalostí a zkušeností i dokumentů, jež jsou nám ve svobodném světě k dispozici, konfrontovat komunistickou lž s historickou pravdou.

Není pochyby, že komunistické slavnosti vyřcholy i tentokrát pompské parádou dne 9. května, kdy byla podle komunistů osvobozena Praha Radou armádou. To je také jedna z těch mnohých komunistických lží. Uvedl jsem na začátku tohoto článku historický fakt, že válka v Evropě a tedy i v Československu skončila bezpodmínečnou kapitulací nacistického Německa dne 8. května 1945 a že již tři dny před tím, dne 5. května, došlo k historickému pražskému povstání. Neměly tedy dne 9. května 1945 sovětské tanky v Praze co osvobozovat. Jinými slovy: historický fakt je, že dne 9. května 1945 Rudá armáda Prahu neosvobodila, nýbrž obsadila. A to je ovšem veliký rozdíl.

Od 20. ledna do 6. února dávají v divadle O Keefe kuse "Baker Street", jenž má podtitulek "Musical Adventure of Sherlock Holmes". V hlavních rolích Fritz Weaver, Inga Swenson a Martin Gabel, produkuje řídí Harold Prince.

VSTUP DO HUSOVA JUBILEJNÍHO ROKU 1415-1965

Vstupující do 1965, kdy budeme vzpomínat 550. v ý r o č í Husovy smrti, zastavme se u tohoto citátu ze známého Husova listu z 27. června 1415:

Vzácní a v Ježíši Kristu nejmilejší mistři, bakaláři a studenti pražské university. Napominám vás při samém nejmilostivějším Ježíši, abyste se ve spolek milovali, ničili roztržky a pilní byli náde vše v milosti boží, jak jsem se rmoutival nad vašimi sváry a vytržnostmi a jak jsem se snažil v jedno shromáždit všehny členy přelavného našeho národa na universitě.

Tento úryvek, ač původně určen českým vzdělancům Husovy doby, by měl stejně pronikavě znít do hloubi duše nás všech, kteří jakkoliv vzdálení od vlasti, si klademe za povinnost dále nést nejlepší tradice národa, z něhož jsme vzešli. Dnes stejně můžeme z něj vyčíst: doba je příliš vážná, zanechte malicherných svárů. Tím spíše jsou-li nejlepší tradice v naší staré vlasti zanedbávány, odstraňovány nebo hrubě přeměňovány dle zájmu dnešních ko-

munistických držitelů moci. Honošili se tito, že to jsou právě oni, kdož jsou dovržitele Husova odkazu, pak stačí tato prostá zkouška. Položme vedle sebe Husův poukaz na vzájemnou lásku na straně jedné a marxistické učení o třídní boji na straně druhé. Tak každý pokus představit Husa jen jako ideologa lidového hnutí podle Engelseva schématu se předm ukáže marným. A přece se o to bude bezpochyby z n o v a pokoušet nejened dialektik i v Husově jubilejním roce.

V roce 1963, bylo při cyrilometodějském jubileu velmi úspěšně cizincé poukázáno na křesťanský základ našich dějin. Tím větší úkol nastává nyní. čs. exilu při nastávajícím výročí smrti Husovy. Jméno Husovo je jedním z mála těch českých jmen, které mají v zemích s reformací tradici zvláštní zvuk. Mezi ně patří ne na posledním místě Kanada a Spojené státy. Jméno John Huss je tu velikým kreditem pro československou věc. Neproměškujme tedy příležitost, jakou je Husův jubilejní rok 1965:

Jaromír Petříček

DŮSTOJNOST KOMUNISTICKÉHO PRESIDENTA

Ústavní akt z 12. listopadu, dne zvolení Antonína Novotného prezidentem CSR, prý potvrdil vůli formovanou touhou po dalším vývoji politiky mírového soužití. Tak končí článek Jana Gronského v Literárních novinách č. 46 ve kterém jmenovaný napovídal dnešnímu prezidentu něco o důstojnosti presidentské funkce, kterou komunisté tolik nevážíli. Z jeho slov přímo prýští hrdoost nad tradicí a symbolem "státní i národní svěbytnosti a myšlenky demokracie", kterou chce zvednout dnešní morální úpadek v komunistickém vedení, a která má dnešního presidenta zahalit pláštěm slavné tradice čs. presidentů.

Gronský ř í k á. "Své politiky nenazýváme ani 'osvoboditeli' ani 'vůdci - tatíky - praporečníky'. Jejich učení, jejich viny jsme zbavili nymbu neomylnosti a přesto máme presidentskou tradici. Necht už byla předmnichovská republika stokrát republikou buržoazní, byla republikou československou, byla demokratickým a republikánským výdobytkem.

A president republiky na hrade českých králů pod standartou s heslem "Pravda vítězí" se stal symbolem této československé, parlamentně demokratické a republikánské státnosti. Především proto v ní byla presidentská tradice která hluboko pronikla do vědomí národa. A osvobození země z područí nacizmu bylo spojeno s prohloubením autority a vážnosti této funkce.

Máme však za sebou období kultu osobnosti, máme své zka-enosti a snažíme se být realističtí. Víme dobře že president republiky není jen symbol a tradice, ale též realná ústvní pravomoc, realná mocenská funkce.

Není však funkce individuálního presidenta v rozporu se zásadou kolektivního vedení, takže se Gronský a dodává: základní otázkou demokracie není zdaleka zda v ní mají mít vedoucí funkce a pravomoci vybraní představitelé lidu, ale jak zaručit, aby vliv lidu na principální rozhodnutí představitelů byl skutečný a účinný.

Dle Gronského: "v socialistickém státě v němž se uplatňuje vedoucí úloha komunistické strany jen hluboké respektování a všestranná možnost realného uplatnění demokratickou formou utváře-

né vůle většiny může být zárukou že se defekce stalinské nebudou opakovat. Že žádný stranický činitel nebude stát nad usnesením strany, nad ústavou, nad zákonem vyjadřujícími vůli většiny obyvatelstva."

Souhlasíme s Gronským v jeho názoru na důstojnost presidentské funkce. Musíme však zaznamenat, že to byl Klement Gottwald který zneuctil tradici a vážnost této funkce. Jako komunistický vůdce mohl být ctěn stranickými soudruhy a nenáviděnými opoici, avšak jako president znehodnotil nejen presidentský úřad, ale hlavně sám sebe. Vztáhl ruku po něm, na co neměl nikdy práva ani mravních hodnot. Nikdy nebyl a nemohl být vůdcem národa, neboť zastupoval pouze menšinu komunistickou stranu - to je skupinu lidí sloužících cizácké ideologii, která nemá s národem nic společného, pro kterou je vlast a vlastenectví buržoazní přežitek za který byl Vlado Clementis a jiní pověšeni. Ani Gottwald, ani nikdo jiný z řad komunistických vůdců nemůže být presidentem v duchu národních tradic jak o nich mluví Gronský, neboť právo zastávat presidentský úřad jim nebylo dáno z vůle lidu, nýbrž bylo uzmuo moci policejního státu který komunistická strana ovládla. Žádná sebevíc respektovaná opoicce uvnitř strany nemůže zaručit skutečný a účinný vliv lidu na rozhodování představitelů vlády, neboť opoicce ve straně je menšinou v menšině. Jediný a účinný vliv lidu na představitel vlády by mohl prokázat demokratickou formou utvořenou a zaručenou vůle většiny lidu nek-omunistického, a to komunistická strana v CSR nikdy nedovolí, neboť by to znamenalo její konec.

A.S.

Z TORONTA

Nejmłodšími etnickými listy v Torontě jsou: portugalský čtrnáctidenník "Correio Portugues" (redaktor A. Ribeiro) a chorvatský měsíčník "Naš Put" (redaktor R. Tomić).

Videňský chlapecký pěvecký sbor zpívá v Massey Hall ve dnech 15. a 16. ledna. Dne 18. ledna bude tamtéž uspořádán koncert slavného amerického houslisty Izáka Sterna.

"SOKOLSKÝ PLES" SE KONÁ TUTO SOBOTU DNE 9. LEDNA 1965 V SOKOLOVNĚ NA DUPONT STREET TORONTO 9

HLAS AMERICKÉHO TISKU

Výňatky z článku: THEY DEFEND GENOCIDE AND CANNIBALISM (A.N. Spanel, National Observer).

Pokud ten náš mravně otupělý svět má v sobě jen trochu svědomí a slušnosti, musí se s hrůzou odvrátit od nelidskosti, které jsme byli svědky v Kongu. A tomu ještě není konec. Zšílení Simbas mají dosud v zajetí několik set rukojmí. Náhle a úplně stáhnutí belgicko-americké záchranné operace bohužel je, **mírně řečeno**, velmi zneklidňující. Je možné, že by byl západ, s celou svou kulturou a etikou, zase ze strachu ustoupil před **světovým veřejným míněním** vybičovaným k o-munistickou propagandou?

Ceníme-li si jen trochu toho, co svobodný svět představuje, nemůžeme připustit, aby se kdekoli ve světě zkreslovalo to, co se stalo v Kongu. Nejde tu o otázku politickou nebo vojenskou - ale o otázku mravní. Nemůžeme připustit, aby se mluvilo dvojsmyslně o trýznění a vraždění nevinných lidí a nemůžeme ani dovolit, aby se dvojsmyslně mluvilo o zvrhlosti těch, kteří - předstírají, že jsou civilisovaní, - přehlížejí bestialní vraždění a slibují plnou podporu těm, kteří vraždili.

Bylo by si přáti, abychom dnes ve světě měli instituci, která by formálně z kanibalismu a genocidie obvinila nejen kongolské

vůdce, přímo zodpovědné za to, co se stalo, ale i všechny ty Mao Tse-Tungy, Brežněvy, Nassery, Sukarny a Ben Bely, kteří divochy vyzbrojují vražednými zbraněmi a vražednými hesly. Kde byly Spojené národy, když se v Kongu vraždilo?

Nejednotné národy svobodného světa znovu na vlastní kůži poznaly, jak vysoká cena se na této komunisty ohrožované planetě platí za slabost. Je nejvyšší čas, abychom zastavili záměrně roztušovanou propagandu, že "Studená válka" byla "dána k ledu". Je také nejvyšší čas, abychom si uvědomili, že neexistují "dobří" komunisti a "zlí" komunisti, abychom se v plné síle mohli postavit tváří v tvář komunismu a všemu tomu, co představuje.

Měli jsme již dost příležitosti poučit se o tom, že Moskva a Peking jdou společnou cestou všude tam, kde konfrontují svobodný svět. Rudé Rusko podporuje Čínu v jihovýchodní Asii a Rudá Čína podporuje Sověty na Kubě. Tragédie v Kongu znovu potvrzuje, že "mírová koexistence" je jen heslo a vnaidlo. Vrahové a kanibalové, vedeni komunisty cvičenými Gbenye a Muelele, nedělají rozdílu mezi "dobrymi" a "zlými" kapitalisty. Národy, které tento bestialní masakr neodsoudí, musí na něm nést spoluvinu.

CO PÍŠÍ JINÍ.

LIKVIDACE EXILU

O vánocích před osmi léty hořely vánoční stromčky v Maďarsku na čerstvých hrobech vlastenců, padlých v budapeštských ulicích v boji proti sovětským tankům... Po osmi letech přijeli nyní z Ameriky do Vídně dva vedoucí představitelé maďarského exilu - bývalý předseda vlády F. Nagy a bývalý předseda parlamentu, Msgr. Bela Varga. Přijeli z pověření ministerstva zahraničí USA, aby tam po rozhovorech s experty, m. j. se socialisty Pittermannem a Kreyským předložili americké vládě své dobrozdání ve věci dlouhodobých úvěrů komunistické vládě v Budapešti. Janoš Kadár, spolulikvidátor národního povstání, o něj nedávno nepřímo požádal ve Washingtoně. A vida - USA pověřily "prozkoumáním" materie maďarské exulanty - a k tomu bývalé představitelé silné protikomunistické Malorolnické strany. V Dunaji již muselo uplynout velmi mnoho vody, když dobrozdání obou exulantů - soudíc podle slov Ference Nagy - vyznělo pozitivně.

Horší osud nemohl maďarský exil potkat - stal se ve svých prominentních představitelích dolarové honorovaným přímluvcem za režim vrahů tisíců krajanů a svobody celého světa.

"Demokracie v exile"
č. 6 - prosinec 1964
(vychází v Mnichově).

ZAJÍMAVOSTI

Krajan, který se nedávno přistěhoval ze Zap. Německa, doplučuje touto cestou našim spolkům i jednotlivcům, aby posílali publikace, bulletiny, knihy a brožury našim uprchlíkům v Německu na adresu: Katholischer Lagerdienst, Heim der offenen Tür, Zindorf b. Nurnberg, Rothenburgerstr. 29, West Germany. Čítar-nu navštěvují lidé všech vyznání.

Skandinávský kanadský klub v Torontě uspořádal začátkem prosince úspěšný festival sv. Lucie v Columbus Hall. Klub plánuje postavení Skandinávského domu v Torontě, který by sloužil více než 25.000 občanům norského, dánského, švédského a finského původu.

Mezinárodní ústav v Torontě zastavil až na další vydávání měsíčníku "Intercom" a nahradil jej členským bulletinem. Ústav usku-teční v r. 1965 zvláštní lety pro své členy do Vídně, (zpáteční letenka \$340) a do Amsterdamu (zpáteční letenka \$275).

V námořním muzeu ve Výstav-ním parku mají v těchto dnech nezvyklou výstavu siren a jiných zajímavých předmětů čtyřiceti lo-di, které v minulosti pravidelně kotvily v torontském přístavu. Sbirku zapůjčil muzeu p. Harold Dixon. Nazývá se The Whistles of Toronto Bay".

OTÁZKA ČESKOSLOVENSKÁ

Redakci časopisu
"Naše Hlasy"
1255 Queen Street W.
Toronto, Ontario

Předsednictvo Stáje konfe-rencie slovenských demokratických exulantů s překvapením zisťuje, že Váš časopis poskytol tribúnu k nekvalifikovaným útokom nielen na Stálu konferenciu, ale, čo je horšie, aj na slovenský politický program v otázke úpravy česko-slovenských vzťahov, ako ho formulovalo Slovenské národné povstanie. Upozorňujeme Vás, že podobné články, ako napísal Dr. Papánek a Dr. Stanislav Redina, sú pohánením pamiatky obeť povstania a urážkou slovenského národného sebavedomia. Skutočná alebo predstieraná neznalosť vecí, poťažne až do smiešnosti idúca namyslenosť pôvodcov útokov, ich neospravedlňuje.

Pokiaľ ide o stálu konferenciu, Dr. Papánek a Dr. Redina vyzbrojili sa proti nej drevenými šablami.

Keby si Dr. Papánek a Dr. Redina boli prečítali rezolúciu Stálej konferencie z 8. decembra 1963 boli by sa presvedčili, že sa v nej neotvára otázka československá, ale odsudzuje nešťastná centralistická politika komunistického režimu v Československu a priklincováva jeho zodpovednosť za poškodenie česko-slovenských vzťahov. Dr. Papánek a Dr. Redina svojím postupom obhajujú túto katastrofálnu protislovenskú politiku komunistov, ktorá vyvoláva otvorený odpor už i na strane tzv. slovenských komunistických nacionalistov.

Rezolúcia Stálej konferencie dovoľáva sa slovenskej národnej individuality, vyvierajúcej zo zásady národnej rovnoprávnosti Slo-vákov a Čechov, proklamovanej v povstaní, ako základného predpokladu zdravého vývoja česko-slovenských vzťahov.

Princíp národnej rovnoprávnosti bol v rokoch 1944-1948 vyjadrený a poistený v slovenských národných orgánoch zákonodarenej, vládnej a výkonnej moci, ktoré prijali, schválili a uznávali i oprávnení predstavitelia českého národa a ktoré terajší komunistický režim bezohľadne šliape.

Slovenským povstalcem a politickým predstaviteľom českého národa vtedy bolo jasné, čo nechápe Dr. Papánek a Dr. Redina, že orgány akejkoľvek národnej alebo územnej samosprávy sa samy spravujú, že sú vo svojej pôsobnosti autonómne a nepodliehajú žiadnym vyšším orgánom. Udivuje nás, že sa títo právnici nepozastavujú nad tým, že do vecí obecných zastupiteľstiev, do pôsobnosti v USA štátnych (v Kanade provincijnálnych) legislatív a vlád nemá právo nikto zasahovať ani prezident, ani vláda, ani kongres Spojených štátov (v

Kanade generálny guvernér, federálna vláda a federálny parlament) a že analogický stav u slovenských národných orgánov obdobnej pôsobnosti kvalifikujú za protislovenský separatizmus a proti československý zločin.

Dr. Papánek postavil predstaviteľov Stálej konferencie na jednu rovňu s Dr. Tukom a Dr. Redina s Dr. Ďurčanským. Dr. Redina vo svojej nenávisti proti nim a vo svojej nejuristickej a nenovinárskej argumentácii dovoľáva sa proti nim i zákona na ochranu republiky. Škoda, že zabudol i na predstaviteľov českého národa a na slovenský národ ako celok. Podľa jeho logiky tých všetkých by bolo treba rovnako stíhať ako členov Stálej konferencie.

Do sklonku II. svetovej vojny Dr. Jan Papánek ako podriadený úradník čs. zahraničnej služby bol celkom neznámym človekom na Slovensku. Ani o Dr. Stanislavovi Redinovi sme nič nevedeli, kým neprišiel do Toronta. Členmi Stálej konferencie sú však ľudia, ktorí majú levi podiel na tom, že keď Slovensko bolo samostatným štátom, separovaným od českého národa a keď mu hrozilo veľké nebezpečenstvo, že sa po vojne stane sovietskou socialistickou republikou, dosiahli zjednotenie domáceho odboja na československej platforme, donútili slovenských komunistov formálne prijať túto orientáciu, pomohli zmobilizovať slovenský národ, aby šiel umierať za tento program a rozdrvil Tukov a Ďurčanského separatistický Slovenský štát. V tom čase si Dr. Papánek žil v newyorskom pohodlí, ostudzal pochybných Slovákov v zahraničnom odboji a zahnal podstatnú časť slovensko - amerických krajanov do tábora proti ČSR. O Dr. Redinovi nevieme, čo robil. Ti isti členovia Stálej konferencie dostali mandát od slovenského národa viac ako dvojtretinovou väčšinou, aby ho zastupovali a zaň hovorili. Oni majú tiež svoj podiel na tom, že sa Dr. Papánek stal aj čs. vyslancom. Bez ich súhlasu by bol zostal podľa svojich kvalit perohryzom v ministerstve.

Dr. Papánek a Dr. Redina sa usvedčili aj z toho, že nemajú po-tuchy o tom, čo sa deje na Slovensku, aké sú tam nálady, ako komunisti temer premárnili všetko, čo vybudovali tzv. "separatisti" zo Stálej konferencie pre záchranu Československa v situácii, do ktorej ho dostala nešťastná centralistická politika i do r. 1938. Teraz je rad na Dr. Papánkovi a spol., aby oni šli mobilizovať slovenský národ pre takú budúcnosť v Československu, akú oni propagujú.

Předsednictvo
Stálej konferencie
slovenských demokratických
exulantů.

Z HAMILTONU

ČSNS, odbočka v Hamiltoně pořádala svou Mikulášskou zábavu 5. prosince u Kolumbových Rytířů. Rekordně navštívena, přinesla uspokojení a pobavení všem za zvuků huby F. Ferryho a při dobré kuchyni našich sester. Tradiční Mikuláš přišel se svým poselstvím, doprovázen andělem a dvěma čerty. Ale všichni byli hodní a tak čerti ani neměli možnost pořádně použít svých metel.

Hamiltonské Sdružení dále připravuje svůj tradiční maskární ples na den 6. února 1965. Ráz bude "Fantasie - Utopie". Fantasii může se nechat unést do světa vidin, pohádek a snů. Utopie dá vám nahlédnout do vzdálené budoucnosti, do neznámých světů a obrazů přesahujících našeho myšlení. Připravujte si masku již nyní abyste mohli vplout do fantasie a utopie n a vlnách radosti a úsměvů.

Rijnové číslo revue "Citizen" přineslo zajímavý článek "The Visual Arts Enriched by New-

comers". Zmiňuje se o autorech Marice Robert (českého původu), a o malíři J. Kemerovi v B. C. (rovněž českého původu). V Československu se prý také narodil ilustrátor Frank Newfield, Production Manager a Art Director vydavatelské firmy McClelland and Stewart. Ve výčtu malířů, sochařů, architektů, básníků, kreslíčů, a spisovatelů postrádáme mnohé české a slovenské jména. Připomínky na toto téma lze zaslat na adresu: Miss Ruth McKenzie, Editor, "Citizen", Citizens-hip Branch, Ottawa, Ont.

Oblastní konservační úřad nám sdělil, že tyto zimní přírodní parky jsou přístupné veřejnosti: Albion Hills - na silnici č. 50, severně od Bolton Ont., Boyd Park - 2 mile severně od Woodbridge Ont., Claremont Park - sev. od silnice č. 7, v obvodu Pickering a Black Creek Park, poblíž křižovatky Jane St. a Steeles Ave. V páncích se dá bruslit, lyžovat a sáňkovat. Vstup volný.

"KULTURNÝ ŽIVOT" O KNIHE PREZ. KENNEDYHO

Nedávno vyšla v USA kniha, na které pracoval prezident Kennedy v posledních dnech svého života. Je to podstatně rozšířená a revidovaná studie z r. 1958, která teraz vyšla pod názvem Národ přistahovalcov - Nation or Immigrants. Kniha je zaiste významným príspevkom k poznaniu dnešnej Ameriky.

Prv. verziu tejto knihy napísal Kennedy ako senátor, keď bojoval za nové humanistickejšie riešenie otázky prístahovateľského systému. Túto druhú verziu písal už ako prezident, keď znovu a zápalisto presadzoval kauzu, ktorá mu bola, ako v úvode píše jeho brat Robert, hádam najbližšia.

Od roku 1607 sa do Ameriky prístahovalo vyše 42 miliónov rozmanitých národov a rás, a títo ľudia os svojim potomstvom vytvorili prakticky všetko, čo sa v Amerike vytvorilo; a nielen to, ale aj vzájomným pôsobením a vplyvmi miešajúcich -sa kultúr dali špecifický, vyhranený charakter tomu, čo už dnes možno považovať za americký národ, a-lebo, ako píše Kennedy citujúci Walta Whitmana, kypiaci národ národov.

Našho čitateľa sklame neúmerne malá pozornosť voči prínosu českých a slovenských prístahovalcov. Slovákov Kennedy vôbec nespomína, zrejme sú zaradení v štatistikách rakúsko - uhorského prístahovateľstva, a Čechom, kto-

rých sa podľa amerických údajov prístahovalo od počiatku až do r. 1963 vraj iba necelých 130.000, venuje len dva odstavce, v ktorých spomína organizáciu Sokol, jej kultúrne a telocvičné poslanie, to že tu ide predvažne o poľnohospodárov, okrem niekoľkých enkláv vo veľkých mestách, a že ich život je zobrazený v románe Willy Catherovej My Antonia.

Ináče však je pozoruhodný naj-mä Kennedyho kultúrny prístup k problematike - často sa odvoláva na charakteristické literárne diela o živote a utrpení prístahovalcov, cituje výroky mnohých známych spisovateľov, všima si špecifický kultúrny prínos, ktorým prístahovalci obohatili americký život a dala mu jeho dnešný ráz. Zvlášť zaujímavé sú Kennedyho teoreticko - politické uzávery o nepevnosti triednej štruktúry americkej spoločnosti v súvislosti so spoločenským aj mnohonárodnostným zložením amerických prístahovalcov, jeho teória o spoločenskej pohyblivosti dnešnej Ameriky, o zvláštnych duchovných a morálnych črtách a hodnotách v tejto zlievarni národov.

No v tomto diele vyniká predovšetkým vrúcny humanistický tón, a pritom aj vyhrúsený intelekt buržoázneho štátnika, ktorý sa pootivo prebýjal k pochopeniu tej najhlbšej podstaty svojej zlozitej vlasti.

"Kultúrny život" č.49

VÁŠ ŽIVOT JE VE VAŠICH VLASTNÍCH RUKÁCH

Počet úmrtí způsobených v oblasti metropolitního Toronta v různých dopravních nehodách neustále stoupá. Do 15. prosince bylo zabito celkem 124 mužů, žen a dětí. Více než polovinu z nich tvoří chodci.

Když chodíte po torontských ulicích — sami si zodpovídáte za svůj život! V noci chodíte vždy oblečen v obleku s bílou barvou nebo s sebou nese něco bílého, aby Vás motoristé mohli včas uvidět. Nevstupujte do jízdní dráhy z prostoru mezi zaparkovanými vozy. Nechodte přes ulici, kde se Vám zlíbí. Nepřekračujte ulici na červené světlo a dbejte na to, abyste vždy měl dost zeleného světla k pohodlnému přechodu ulice.

- Zustaňte na živu v roce 1965.
- Dávejte pozor při přecházení.
- Řiďte vozidlo opatrně.

Nezapomeňte: Někdo Vás potřebuje! Buďte opatrný v dopravě.
METROPOLITAN TORONTO TRAFFIC SAFETY COUNCIL

DR. KAREL KRAMÁŘ A FRANCIE

R. 1908 píše Kramářovi Arno-

Dne 28. července 1914 formuloval Kramář český revoluční program a odpověděl, kde je místo Čechů: "Na té straně kde je Francie, Belgie, kde je Rusko a Srbsko..." V říjnu 1914 posílá Kramář prostřednictvím F. Sisy jeho bratrovi Vlad. Sisovi do Sofie české požadavky francouzskému vyslanci Panafieux - ovi, anglickému Ironsid - ovi a ruskému Savinskému. (Podobný program předal v dubnu 1915 T. G. Masaryk siru Edwardu Greyovi.)

Ve Francii vzbudila značný zájem Kramářova francouzsky

Pokračování příště.

ZBOŽÍ DOVEZEME VÁM
DO DOMU ZDARMA
Joe Vlasák, jun. vedoucí.

JAK ROK DLOUHÝ

roztéká se do široka průzračným prostorem léta.

Frant. Listopád

ROZŽÍHADLO A ZHASÍNADLO

abych měla alespoň něco na zapalování, ať to byl předmět do laciných moderních bytů, mně protivný, a honem jsem utíkala k dalšímu krámu, loudila z neochotného majitele obyčejnou, mléčné bílou svíčku nepříliš tlustou, náhradu za ten šroubovitý nevkus, neboť rozžiňadlo jsem stále nikde neviděla. Zatímco prodavač mi odpočítával drobné a Janík mě, uvědomovala jsem si, účastně sledoval, přeje si stejně jako já, aby se me podnikání zdálo skočila jsem k vedlejšímu krámu, kde také sklízeli a rozžiňadlo neměli a vyloudila z nich, zatímco předešlý prodavač mi vracel peníze, objemný bílý sloupek / to je jakési klubko z tenounké svíčky, kterými se svítilo a dodnes v některých krajích svítí v adventě o rožátech - měli jich obsáhlý výběr, který jsem chtěla namotat

Po celou dobu mého rejdního po trhu mezi boudami mě Jeník doprovázel, neluvil, ale očividně mi držel palec - a hlavně sobě. Byl rozmrzlý, když jsem nemu nepořídila. Netušil, že se chystám náhradu přece opatřit - neměla jsem zatím čas vysvětlit mu to; teď jsem se odmlčela rožčaro - vám. A vidoue ho skoro s holýma rukama svědkem mě nepořízené, osopil jsem se na něho, proč alespoň nepomohl něst víc zavazadel, proč nebyl někde užitečný, že má jen lehký pytlík, ostatní táhli objemné kabely apu. Opouštěli jsem spolu vánoční trh, nevěduce, jak vybit, kam odjet svou tichou zlost. Boudaři se, vájvali; poslední prodejné věci. Sli jsme po dlážděném náměstí do kape, vystupovali jako kulatá hora. Plakali jsme, až jsme nemohli dál mluvit a skleslosti a v tom jsme se zastavili.

Tel. EM. 3 - 4366

SLAVNÉ ŽENY AMERIKY

JANA ADDAMSONOVÁ

Jaromíra Záchková.

V žádné knihovně ve Spojených státech neschází kniha "First Twenty Years of Hull House" a její pokračování "Second Twenty Years of Hull House", která je povinnou četbou pracovníků a studentů ve všech oborech sociální péče nejen v Americe, ale také v četných jiných zemích světa. Jejich autorkou je Jane Addams — Jana Addamsová, která je průkopnicí a zakladatelkou sociální péče v Americe. V knihách je vyličen její vlastní životopis ve spojitosti s popisem historie těžké a svízelné průkopnické práce při upravení mnohých krivd, zavřených horečným rozmachem průmyslu koncem devatenáctého a začátkem dvacátého století.

Loňského roku ve dnech od 6 do 12. září byl v Chicagu Mayorem města R. Daleym vyhlášen Týden Jany Addamsové. Takové počty se v Americe dostává jen osobnostem mimořádného historického významu. Jana Addamsová byla takovou osobností. Její jméno představuje epochu heroického úsilí o sociální spravedlnost, budování odborového, ženského a mírového hnutí v Americe. Střediskem, ze kterého se její snahy šířily byla osada kolem Hull Housu (Hull House Settlement), kterou založila se spolupracovnicemi ve středě nejhudší dělnické čtvrti Chicaga, v blízkosti pověstných jatek (dříve slavné knihy Upton Sinclaira "The Jungle") ve středisku české čtvrti Chicaga.

Ve svých knihách o Hull Housu se poctivě a pravdivě líčí Jana Addamsová neuvěřitelné trampoty a životní tragédie emigrantů z Evropy, neznalých řečí, zvyků a způsobu života nové země, kteří se stávali kořistí nesvědomitých agentů a nepoctivých, ziskuchtivých lidí. Jana Addamsová stala se jejich andělem strážným, jak byla všemi lidmi, kterým pomáhala nazývána. Četla jsem o ní již v Československu a slyšela od Růženy Pelantové, která v Hull Housu v r. 1921 a 1922 studovala. Když jsem přijela do Chicaga v r. 1951, moje první cesta vedla do Hull Housu a obě knihy o jeho osudu četla jsem s nesmírným zájmem.

Nemine týden, aby v americkém tisku se neobjevil článek buďto Jane Addamsové ve spojitosti s budováním nebo reorganizací Settlement Houses postavených dle vzoru jejího Hull House. Vlastní středisko ze kterého se šířily všechny snahy Jane Addamsové je zbouráno a na jeho místě stává se obrovský campus

illinoiské university. Byla však zachována první budova Hull Housu, která bude přemístěna jako památník Jany Addamsové do středu kampusu university a zvažují výbor stará se o jeho úpravu.

Je dobře znát život a dílo Jany Addamsové, abychom ocenili heroismus v úsilí pionýrů — žen a mužů — v uskutečňování humanitní demokracie, sociální spravedlnosti a pokroku ve vzdělání chudších vrstev národa.

Jana Addamsová se narodila roku 1860 jako dcera bohatého průmyslníka v Cedarville v Illinois. Sudičky daly jí do vinku srdce, naplněné vřelým soucitem k trpícím a chudým lidem, jak to dosvědčuje příhoda, na kterou Jana Addamsová vzpomíná v úvodu první knihy o Hull Housu a která ovlivnila celý její budoucí život. V roce 1867 — bylo jí tehdy 7 let, doprovázela svého otce do Chicaga, kde prodal mlýn, stojící v sousedství nejhudších čtvrtí. Malá Jana žila v domě svého otce v plném přepychu nemohla pochopit, jak je možné, že kolem mlýna žijí rodiny a děti v tak bídných chatrčích. V dětském instinktu nespravedlnosti žádala otce o vysvětlení a prohlásila: chem stroje výroby v průmyslové revoluci. Navštívila Anglii, Německo, Itálii i Švýcarsko. Zajela i do Ruska, do Jasně Poljany za spisovatelem Lvem Tolstým a jeho rodinou, aby poznala jak svou životní filosofii uplatňuje v praxi na svém statku. Všude se setkávala s předáky a průkopníky odborového hnutí a sociálního zákonodárství. Věnovala bedlivou pozornost snahám o zajištění rekreačních a vzdělávacích příležitostí rodinám továrních dělníků v předlidených městských čtvrtích.

Po svém návratu z dlouhé cesty začala uskutečňovat své plány. V roce 1889 najala svůj "Velký dům" v dělnické čtvrti Chicaga, v těsné blízkosti jatek, v srdci České Plzeň. To byl její Hull House, proslavený později v celém světě jako nejlepší učiliště praktického provádění všestranné sociální péče. Kolem něho, za pomoci svých spolupracovnic vybudovala Osadnické hnutí (Settlement movement) jako vzor pro občanskou sociální, rekreační, vzdělávací a společenskou činnost. V osadě kolem Hull Housu "Až já budu velká, nechám si postavit velký dům, který bude stát uprostřed těchto bídných domků. Svoje rozhodnutí také splnila.

Pokračování příště

Milovníky koček upozorňujeme na měsíční bulletin Upper Canada Cat Association nazvaný "The Scratching Post". O ukázkové číslo si napište na adresu: Mrs. Marj. Buckner, 71 Pape Ave. Toronto 6. Associace uspořádá velkou Mezinárodní přehlídku koček ve dnech 13. a 14. února v Oak a Maple Rooms, Union Station.

Z KRAJANSKÉ ČINNOSTI
VE WINNIPEGU

Československá podporující jednotka ve Winnipegu, konala v neděli dne 6. prosince svoji 52. Rádnou valnou hromadu za mimořádné velké účasti členů a byl zvolen následující výbor: Jos. Hamata, předseda, B. Selner první místopředseda, A. Shepecová druhý místopředseda, A. Wenzbauer tajemník, Jerry Ruml místopředseda, Jos. Sopuck účetní, E. Weselak místopředseda, J. Ruml pokladník, W. Armen a J. Hunt rev. účtu, nemocenský a umrtň výbor: Fr. Boran, P. Vattr, A. Yanik, J. Sopuck, R. Langová, A. Shepecová, zábavní výbor: M. Lyric, M. Mrena, J. Kucera, G. Snelpec, V. Marek, Fr. Winnik, J. Jarkovský, J. Ruml, dámský výbor: Dr. E. Bosley, A. Shepecová, V. Mrenová, A. Kuczerová, M. Winniková, H. Lyriková, R. Langová, správní a spolkového domu: M. Lyric, vedení Památní knihy: J. Hamata a J. Ruml, vedení Veřejné knihovny CSPJ: A. Wenzbauer, Jos. Leskovjan, J. Jarkovský, spolkový lékař Dr. L. Reznovský. CSPJ ve Winnipegu, uspořádala v neděli dne 20. prosince r. Slavnost Vánočního stromku s nadílkou, pro děti členů CSPJ. Jako každoročně tak i letos krajanská firma Austrian Home Bakery br. E. A. Roederovi, darovali na 40 vánoček do naší dětské nadílky. Děkuje tímto slovy "Zaplat Pán Bůh" našim vzácným příznivcům za jejich tak milou pozornost k našim dětem.

CSPJ uspořádá ve čtvrtek dne 31. prosince Silvestrovskou zábavu na kterou zve celou naši krajanskou veřejnost. Dne 21. listopadu se dožila vzácného věku 81 let naše krajanka Marie M. Cetkovská z Transcona u Winnipegu. Vzácná žena, srdcem a duší stále připravena pomáhat slovem i příkladem svého druhu naší krajanské rodině, nezapomínající svého starého rodného kraje s kterým v nitru svého stále žije. Přes bolesti které jí život zasadil umrtím jejích dětí, stále se dívá životu v tvář, aby pomohla těm, kteří pomoci potřebují. Přejeme plného zdraví Vám naše sestro M. Cetkovská a do dalších let Vás plná ochrana Boží provázej.

Marie M. Cetkovská z Transcona u Winnipegu. Vzácná žena, srdcem a duší stále připravena pomáhat slovem i příkladem svého druhu naší krajanské rodině, nezapomínající svého starého rodného kraje s kterým v nitru svého stále žije. Přes bolesti které jí život zasadil umrtím jejích dětí, stále se dívá životu v tvář, aby pomohla těm, kteří pomoci potřebují. Přejeme plného zdraví Vám naše sestro M. Cetkovská a do dalších let Vás plná ochrana Boží provázej.

večer - oficiální slavnostní banket s programem ve Statler Hilton Hotelu.

3.) 15. února - pondělí dopoledne - obřad prvního dne vydání sokolské poštovní známky fyzické zdatnosti v Departmental Auditoriu.

Uznání významu sokolského hnutí zdůrazní návštěva vysokých vládních představitelů při všech slavnostech. Každý Sokol měl by být očitým svědkem a účastníkem tak povznášejících slavností, jaké se budou konat ve dnech 13. 14. a 15. února 1965 ve Washingtonu, D.C. Tam nejsilnější demokracie světa dá výraz ocenění oddané sokolské práce jednoho sta let. Tam také vkročíme do druhého století sokolského života a prokážeme že nebyla přeludem minulosti, ve které tisíce a tisíce našich nejlepších lidí z naší etnické skupiny se cele obětovali, bez nároku na uznání za jejich úsilí.

Snažte se být určitě ve Washingtonu D.C. o památném week-endu a vezměte svoje starší děti s sebou! Nadšení, které si odtud

SOKOL MONTREAL

Tělocvičná Jednota Sokol Masaryk. Montreal, uspořádala v sobotu dne 12. prosince odpoledne v rest. br. Nashe Dětskou Vánoční Besídku, kterou připravil a vedl Setterský Odbor Sokola. Program Besídky si vyplnily děti samy, podle svého vlastního výběru a každé z účinkujících si své číslo skvěle připravilo. Uvádění a humorný komentář vedl br. Dojáček. Ku zahájení a zakončení programu Besídky sbor sokolských dětí zazpíval české vánoční koledy, které nacvičily sestry Cardová, Faltová, a Pospíšilová. Po programu velký náklad nadílky od Santa Clause ze Sev. Točny přitahal pes "Lassie" k rozdělení mezi všechny přítomné děti. Psi collie, jmenem Chester, vycvičil a zapůjčil br. Skála. Nadšení a křiku mezi dětmi nebylo konce a ubohý Chester byl dětmi doslova zasypan. Choval se při tom bezvadně. Besídky bylo přítomno 82 dětí s rodiči. Odpoledne bylo zakončeno provedením tahu Sokolské Vánoční Loterie.

ANG. KURSY V MONTREALU

Veřejní kursy anglického jazyka začínají v Montrealu v pondělí 11. ledna, v 7 hodin večer. Kursy jsou zdarma v těchto školách: Barthelemy-Vimont, 630 St. Roch St. Bourget, 1220 de la Montagne St. Notre-Dame-de-Grâce, 5455 Notre Dame-de-Grâce Ave.

Olier, 310 Roy Street; St-Barthelemy, 7081 des Erables St. St-Brendan's, 5937, 9th Ave. Rosemont St-Dorothy's 8961, 6th Ave. St-Michel; St-Pascal, 6316 Côte-des-Neiges Rd. St-Philippe, 6839 Drolet; Notre-Dame-du-Bon-Conseil, 4281. Western Ave.

LETADLEM

PRAHA - TORONTO

(pro vystěhovalce)

\$ 259.90

AIR & OCEAN

TRAVEL CENTRE LTD.

1 ADELAIDE ST. E.,

(roh Yonge St.)

TORONTO

EM 3-8888 (4 linky)

KAREL BUZEK,

Notář.

VÝNOSNÉ ULOŽENÍ
PENĚŽNÍCH ÚSPOR
DOMY obytné a obchodní
TOVARNÍ OBJEKTY pronajaté

S. REDINA

Real Estate

723 DOVERCOURT RD., TORONTO 4.
LE 6-7898

Přijme se domácí správce MUŽ a ŽENA Pro Sokolovnu v San Francisco, California Část. Obchod. schopnost žádoucí. Blíží zdlí: A. G. Kohoutek 739 Page Steet, San Francisco, Calif. 94117

VESKERÉ OPRAVY

chesterfieldů a čalouněného

nábytku provede Vám

PAVEL ČERNÝ

ROZPOČTY ZDARMA

Volejte po 5 hod. večer

537-5592

PROCK INSURANCE AGENCY

14 Conrad Avenue

Toronto 4

Tel. 537 - 2631

AUTO - POŽAR - BONDY
Dopravní a všeobecné pojištění
Výhodnější a levnější podmínky
Auto - financování

L. LUNSKÝ, OPTIK

Brohlídky očí -

Zhotovení brýlí

Prvotřídní kvalita

Hovoříme česky

470 COLLEGE ST., TORONTO
WA 1-3924

NOVÉ KOZICHY
NA MÍRU, PRE-
MODELOVÁNÍ

Zboží se zárukou

Odborné opravy

Frank Pech

238 KING ST. E., HAMILTON,
Ontario - Tel.: JA. 2-8925

EVROPSKÁ LÉKARNA

posílá

LÉKY DO ČSSR

Rychlé a přesné dodání

HILARY'S DRUG STORE

344 BATHURST ST.

TORONTO

Tel.: EMpire 8-1059

JOHN GREGOR

Dovoluje si oznámiti, že opět
provádí veškerý Plumbing
Heating, opravy a nové
práce, pod firmou

QUALITY PLUMBING & HEATING

COMPANY

Volejte LE 3-8396

Ak chcete koupit nebo prodat
nehnuteľnosti v Toronte
obratte sa na

MICHAEL J. VLČKO,

Realtor

1 Sorauren Ave. pri Queen W.

Telefón 533-2288

Člen

"Toronto Real Estate Board"

YAROSLAV HUEBER

ADVOKÁT a NOTÁŘ

347 BAY STREET

Suite 210

Toronto 1

Tels.: EMpire 8-5536 - 927-1196

PRO DÁRCE KRVÉ

Při jedné příležitosti jako dobrovolník Canadského Červeného Kříže, byl jsem dotázán kolik asi našich krajanů Čechoslováků darovalo dobrovolně krev k záchraně mnohých životů? Na tuto otázku jsem ovšem nemo hl odpovědět.

Tudíž jsem byl požádán zda-li bych nebyl ochoten za pomoci našich krajanských časopisů alespoň přibližný počet zjistit. Jistě jsem přislíbil tuto službu. Proto jsem požádal naše krajanské časopisy a Vás o pomoc. K Vám mám prosbu, pokud jste již darovali krev, vyplňte prosím přiložený dotazník, a zašlete na adresu: Voluntary Service for Lonely Patients, 125 Sunnyside Ave. Toronto 3., (F. Pokorný) Máme všichni zájem abychom se mohli pochlubit, že jsme dobří Kanadčané a vděčíme všichni Canadě za vše co pro nás všechny učinila hlavně darovala nám svobodný život.

Jméno
Stáří
Adresa
Byl jste již darcem?
Ve kterém středisku
Vystřihněte a pošlete na zhora uvedenou adresu.

SOKOLSKÁ POŠTOVNÍ ZNÁMKA

PRVNÍM DNEM VYDÁNÍ SOKOLSKÉ POŠTOVNÍ
ZNÁMKY FYSICKÉ ZDATNOSTI JE 15. ÚNOR.
1965 A MÍSTEM WASHINGTON D.C.

Generální Poštovní John A. Gronouski oznámil, že pondělí, dne 15. února 1965 je prvním dnem vydání sokolské poštovní známky fyzické zdatnosti k počtu sokolského století. To je povel "KUPREDA" pro celý národ! Dlouholeté úsilí Sokolstva bylo korunováno uznáním vlády Spojených států 120 milionů sokolských známek ponese o něm zprávu do celého světa-budou jistě objednávat v milionech domovů, jakmile filatelisté uspokojí svoji ušlechtilou sběratelskou zálibu.

Snažení o fyzickou zdatnost národa dostane se vydatně vzpruhy propagací sokolské známky. Jsou plánovány výpravy všech koutů Spojených států, které přijedou do Washingtonu D.C. v sobotu 13. února, 1965. Tam budou konány tyto důstojné a velkolepé slavnosti, aby tak historická událost stala se pamětihodnou:

1.) 13. února - sobota o 8. hod. večer - Akademie s programem fyzické zdatnosti,
2.) 14. února - neděle 6. hodin

večer - oficiální slavnostní banket s programem ve Statler Hilton Hotelu.

3.) 15. února - pondělí dopoledne - obřad prvního dne vydání sokolské poštovní známky fyzické zdatnosti v Departmental Auditoriu.

Uznání významu sokolského hnutí zdůrazní návštěva vysokých vládních představitelů při všech slavnostech. Každý Sokol měl by být očitým svědkem a účastníkem tak povznášejících slavností, jaké se budou konat ve dnech 13. 14. a 15. února 1965 ve Washingtonu, D.C. Tam nejsilnější demokracie světa dá výraz ocenění oddané sokolské práce jednoho sta let. Tam také vkročíme do druhého století sokolského života a prokážeme že nebyla přeludem minulosti, ve které tisíce a tisíce našich nejlepších lidí z naší etnické skupiny se cele obětovali, bez nároku na uznání za jejich úsilí.

Snažte se být určitě ve Washingtonu D.C. o památném week-endu a vezměte svoje starší děti s sebou! Nadšení, které si odtud